

فراوانی، پیامد و عوامل خطر عفونت کلامیدیا تراکوماتیس در زنان باردار

صغری خظردوست (M.D.)^۱، فدیه حق‌اللهی (M.Sc.)^{۲*}، شمین روستایی (M.D.)^۳، ناصر بادامی (Ph.D.)^۴، محمدمهری نقی‌زاده (M.Sc.)^۵، مینا جعفرآبادی (M.Sc.)^۶

۱- مرکز تحقیقات بهداشت باروری و لیعصر (عج)، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران، تهران، ایران

۲- مجتمع بیمارستانی امام خمینی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران، تهران، ایران

۳- دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران، تهران، ایران

چکیده

زمینه و هدف: عفونت‌های کلامیدیایی، یکی از شایع‌ترین و پرضاپایه‌ترین بیماری‌های منتقله از راه جنسی در جوامع مختلف است. کلامیدیا تراکوماتیس در ایجاد پارگی زودرس کیسه آب، زایمان زودرس، سقط، وزن کم نوزاد، مرگ نوزادی و بسیاری از اختلالات دیگر در دوران بارداری نقش مهمی دارد و از مشکلات موجود، کنترل عفونت کلامیدیایی و عوارض آن می‌باشد؛ لذا این پژوهش به منظور تعیین فراوانی، پیامد و عوامل خطر عفونت‌های کلامیدیایی در شهر تهران انجام شد.

روش بررسی: مطالعه مقطعی، توصیفی-تحلیلی و نمونه‌های مورد بررسی ۱۱۱۴ زن باردار در هفته ۱۱-۳۲ بارداری مراجعه‌کننده به بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی شهر تهران در سال ۱۳۸۷-۱۳۸۵ بودند که پس از جمیع آوری سابقه و اطلاعات مربوط به بارداری، از آنها نمونه خون دریافت و با روش الیزا، آنتی‌بادی کلامیدیا (IgG) در نمونه‌ها بررسی و همراه با اطلاعات پرسشنامه در نرم افزار SPSS V.13 ثبت گردید. جهت آنالیز داده‌ها از آزمون‌های آماری کای دو، تی تست، نسبت شانس و رگرسیون لجستیک، با سطح معنی‌داری ۵٪ استفاده شد.

نتایج: نتایج بررسی حضور آنتی‌بادی IgG علیه کلامیدیا تراکوماتیس نشان داد که فراوانی عفونت‌های کلامیدیایی ۹/۲٪ بود. شانس ابتلا به عفونت کلامیدیایی در زنان باردار با سابقه زایمان قبلی ۲/۲ برابر شانس ابتلا در زنان بدون سابقه زایمان به دست آمد (با فاصله اطمینان ۹۵٪، ۸/۴-۱/۱). در زنان با عفونت قدیمی کلامیدیا (IgG مثبت) بروز کوریوآمنیوتیت ۷/۴ برابر (p=۰/۰۲۷) و مرگ نوزاد ۱۱/۶ برابر (p=۰/۰۰۸) بیشتر از زنان بدون عفونت بود.

نتیجه‌گیری: مطالعه حاضر می‌تواند نشان‌دهنده فراوانی کم عفونت کلامیدیایی در جمعیت مورد بررسی باشد؛ با توجه به آنکه مطالعه در بیمارستان‌های دولتی انجام شده است، مطالعات آینده در جمعیت‌های متفاوتی از زنان باردار مراجعه‌کننده به بخش‌های خصوصی توصیه می‌شود تا بتوان در مورد غربالگری کلامیدیا در دوران بارداری و پیشگیری از پیامدهای احتمالی در جامعه زنان باردار ایرانی نظر قطعی داد.

کلید واژگان: بارداری، سرولوژی، عوارض بارداری، عوارض نوزادی، کلامیدیا تراکوماتیس.

*مسئول مکاتبه: فدیه حق‌اللهی، مرکز تحقیقات بهداشت باروری و لیعصر(عج)، بیمارستان ولیعصر، مجتمع بیمارستانی امام خمینی (ره)، انتهای بلوار کشاورز، تهران، ایران.

پست الکترونیک: fedyeh_hagh@yahoo.com

دریافت: ۸۷/۱۲/۲۶ پذیرش: ۸۸/۳/۳۱

می‌آیند در حین زایمان به این باکتری آلوده می‌شوند. لذا به منظور پیشگیری از این عوارض، غربالگری زنان باردار قبل از زایمان توصیه می‌شود (۱۰). از جمله روش‌های مورد استفاده برای شناسایی کلامیدیا، تشخیص ژنوم باکتری به روش PCR روی نمونه ادرار و بررسی وجود آنتی‌بادی کلامیدیا در سرم (سرولوژی) است (۱۱).

عوارض و پیامد ایمونولوژیکی کلامیدیا تراکوماتیس در دوران بارداری متعاقب آلوده شدن با این ارگانیسم ایجاد می‌شود (۱۲). لذا استفاده از آزمون الیزا یا ایمونوفلورسانس جهت تعیین (IgG) در موارد عفونت حاد و مزمن در دوران بارداری کمک‌کننده و مقرن به صرفه است (۱۳).

امروزه، شیوع عفونت کلامیدیایی در جهان رو به فزونی است و با توجه به هزینه درمان عوارض کلامیدیا که سالیانه در آمریکا، بیش از ۲ میلیون دلار تخمین زده شده است، هزینه تشخیص بخش کوچکی از هزینه درمان را شامل می‌شود؛ لذا غربالگری و درمان به موقع باعث کاهش شیوع عفونت دستگاه تناسلی شده و از هزینه آن عوارض خواهد کاست (۱۴).

مطالعه حاضر با توجه به عوارض عفونت کلامیدیا تراکوماتیس در دوران بارداری طراحی شد تا با توجه به بررسی فراوانی و پیامد این عفونت در زنان باردار ایرانی، اهمیت غربالگری در دوران بارداری ارزیابی شود و با تشخیص و درمان به موقع و اجرای برنامه‌های پیشگیری و بهداشتی، عوارض و هزینه‌های درمانی آتی کاهش یابد.

روش بررسی

مطالعه حاضر مطالعه‌ای مقطعی، توصیفی-تحلیلی بود که در فواصل سال‌های ۱۳۸۵-۱۳۸۷، ۱۱۱۴، ۱۰-۳۲ هفت‌ها بارداری مراجعه‌کننده به

زمینه و هدف

کلامیدیا تراکوماتیس یک باکتری کوکوئید کوچک ($0.2-1.5\mu m$)، گرم منفی و بی‌حرکت است و به صورت انگل اجباری در درون سلول‌های بدن انسان و حیوانات زندگی می‌کند و در درصد زیادی از مبتلایان بدون علامت است (۱). کلامیدیا تراکوماتیس از شایع‌ترین بیماری‌های منتقله جنسی در سراسر جهان است که از سال ۱۹۶۴ تقریباً ۲۰٪ سالیانه به آن افزوده می‌شود (۲). طبق آمار سازمان جهانی بهداشت، سالیانه ۹۰ میلیون عفونت کلامیدیایی در سطح جهان اتفاق می‌افتد (۳). به طور تخمینی هر سال $2/8$ میلیون نفر از ایالات متحده امریکا مبتلا به عفونت‌های کلامیدیایی می‌شوند و میزان آن در سال‌های ۲۰۰۶، ۲۰۰۷ و ۲۰۰۷ در آمریکا به ترتیب $25/3$ ٪، $26/6$ ٪، $4/43$ ٪ گزارش شده است (۴).

دو مطالعه در تهران و بابل، شیوع عفونت با روش مولکولی روی نمونه ادرار مراجعین به درمانگاه‌های زنان و مامایی را به ترتیب $12/3$ ٪ و $11/6$ ٪ (۵، ۶) گزارش داد. در بررسی دیگری که شیوع عفونت با روش PCR^۱ روی نمونه ادرار زنان مبتلا به سرویسیت مورد بررسی قرار گرفت، $14/9$ ٪ آلوده به کلامیدیا بودند (۷) همچنین در مطالعه زنان دارای سقط عادتی $7/2$ ٪ آنان دارای تست مثبت ایمونوفلورسانس مستقیم (DIF)^۲ علیه کلامیدیا بودند (۸). در بررسی زنان مبتلا به سرویسیت $15/5$ ٪ تست مثبت PCR و $14/1$ ٪ تست مثبت DFA^۳ داشتند (۹).

علائم عفونت کلامیدیایی در زنان ترشحات واژینال، سوزش ادرار، درد در قسمت تحتانی شکم و درد حین مقاربت است (۱). اهمیت آن در مامایی، تولد قبل از ترم، پارگی زودرس کیسه آب و عفونت نوزادی در زمان عبور نوزاد از کانال زایمان می‌باشد. 15 ٪ از نوزادانی که از مادران آلوده به کلامیدیا درمان نشده به دنیا

1- Polymerase Chain Reaction

2- Direct Immunofluorescent Test

3- Direct Fluorescent Antibody

به گام پیش رو، ریسک فاکتورهای احتمالی وجود عفونت کلامیدیا مورد بررسی قرار گرفت.

مقادیر p معنی داری کمتر از 0.05 به عنوان سطح معنی داری در نظر گرفته شد. کلیه تحلیلهای در محیط ۱۳ SPSS انجام گردید.

نتایج

در این مطالعه ۱۱۱۴ زن متاهل باردار مورد بررسی قرار گرفتند که میانگین سنی آنها $27 \pm 5/3$ سال بود.

478 نفر (42%) کمتر از 25 سال و 68 نفر (6%)

وضعیت اقتصادی بد را اظهار داشتند. 159 نفر ($14/3\%$)

تحصیلات دانشگاهی و $91/7\%$ خانه دار بودند و 34

$(2/1\%)$ نفر نیز همسران آنها شغلی نداشتند.

در بررسی آنتی بادی کلامیدیا به روش سرولوژی، 32

$نفر$ از 1114 نفر ($2/9\%$) تیتر G IgG بالا (عفونت قبلی)

داشتند. شیوع عفونت کلامیدیا براساس متغیرهای

دموگرافیک (سن، وضعیت اقتصادی، سطح تحصیلات و

شغل زن و مرد) رابطه معنی داری نداشت.

در رابطه با عوامل خطر عفونت کلامیدیا IgG مثبت) در

12 نفر از زنانی که نخستین زایمان را تجربه

می کردند و در 20 ($4/2\%$) نفر از زنانی که سابقه زایمان

قبلی داشتند تشخیص داده شد که این اختلاف از نظر

آماری معنی داری بود ($p=0.019$) (جدول ۱).

این یافته با استفاده از تحلیل رگرسیون لجستیک نیز

تایید شد. تنها متغیری که در تحلیل رگرسیون

چند متغیره باقی ماند و رابطه معنی داری با شیوع

عفونت کلامیدیا (IgG) داشت سابقه زایمان قبلی داشتند

$2/3$ برابر (با فاصله اطمینان 95% برابر $1/1$ تا $4/8$)

بیشتر از سایر افراد شناس ابتلا به عفونت کلامیدیایی

(قبلی) داشتند.

از بین زنان بارداری که عفونت کلامیدیایی نداشتند

1082 نفر ($1/4\%$) و از بین مبتلایان (32 نفر)

درمانگاههای مراقبت‌های دوران بارداری^۱ دانشگاه علوم پزشکی تهران با داشتن معیارهای ورود به مطالعه، بررسی شدند. خانمهای باردار با مصرف کورتیکواستروئید، ابتلا به بیماری‌های نقش ایمنی و بیماری‌های مزمن مانند کلیوی و کبدی از مطالعه خارج شدند.

پس از مصاحبه و توضیح مراحل نمونه‌گیری و اهداف مطالعه، ابتدا رضایت‌نامه کتبی توسط افراد داوطلب به شرکت در تحقیق و سپس پرسشنامه حاوی اطلاعات دموگرافیک از جمله سن، تعداد بارداری، وضعیت اقتصادی (بنا به اظهار فرد شامل سه گزینه خوب، بد، متوسط)، سطح تحصیلات، شغل و پیامدهای بارداری (بر اساس پرونده پزشکی) توسط کارشناسان مامایی تکمیل شد. $2ml$ خون (جهت انجام سرولوژی به روش الایزا کلامیدیا) از این افراد دریافت شد، پس از سانتریفیوز و تهیه سرم تا زمان انجام آزمایشات در دمای 20°C -نگهداری شد. کلیه سرمها تحت شرایط ویژه به آزمایشگاه ارسال شدند و با کیت الایزا کلامیدیا (IgG) اندازه‌گیری شد. لازم به ذکر است که پس از بررسی آزمایشگاهی مجدداً پس از زایمان کلیه نمونه‌ها از نظر پیامدهای بارداری ناشی از کلامیدیا از طریق پرسش از فرد و پرونده پزشکی مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته‌های این پژوهش به صورت فراوانی و درصد در متغیرهای کیفی و میانگین و انحراف معیار در متغیرهای کمی نمایش داده شد. آزمون کای دو به منظور مقایسه شیوع عفونت کلامیدیا در زیر گروه‌های مختلف مورد استفاده قرار گرفت. در مواردی که تقاضت معنی داری مشاهده شد نسبت شناس و ریسک نسبی در کنار فاصله اطمینان 95% آن نیز محاسبه شد. در انتها با استفاده از رگرسیون لجستیک چندگانه با روش گام

خطر دوست و ...

عفونت با مرگ نوزاد روبرو شدند. این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود ($p = 0.008$). سایر پیامدهای زایمان ارتباطی با عفونت کلامیدیا نداشت.

بحث

عفونت کلامیدیایی یکی از بیماری های شایع منتقله از راه تماس جنسی است که در ۷۰-۸۰٪ موارد ابتلا در زنان بدون علامت است و به دلیل ایجاد عوارض در دوران بارداری حائز اهمیت است. این در حالی است که مطالعات محدودی در زمینه فراوانی و عوامل خطر و پیامد کلامیدیا در دوران بارداری در کشورهای در حال توسعه وجود دارد (۱۴).

در این مطالعه با بررسی سروولوژی در ۳۲٪ (۹/۲) نفر تیتر IgG مثبت بود. مطالعات انجام شده در زنان باردار با به کارگیری روش های متفاوت آزمایشگاهی تشخیص عفونت کلامیدیا، نتایج متفاوتی را گزارش نموده اند؛ چنانچه با انجام روش PCR در مطالعه Chen Xs در تبریز در تهران (۱۳۸۷)، (۱۵٪/۱۲)، (۱۱٪/۲) در چین، (۱۰٪/۱)، Kirke در انگلستان، (۱۷٪/۲)، در استرالیا، Sulivan (۱۸٪/۲۱٪) موارد مثبت عفونت کلامیدیا مشاهده شد. شیوع کلامیدیا با نمونه گیری از آندوسرویکس و روش رنگ آمیزی گرم در مطالعه Shankar در انگلستان، (۱۹٪/۱۶)، (۱٪/۱۹) و Shimano در ژاپن (۲۰٪/۱۴٪) گزارش شد. همچنین با به کارگیری روش الیزا در مطالعات Giesler در آمریکا با روش PCR (۲۱٪/۱۲)، Yasodhara در هند، (۲۲٪/۸) IgM و Sawhney در هند، IgM در ۱۸٪ و IgG تقریباً در ۱۳٪ (۲۲)، بادامی (۱۳۷۳) در ایران، ۲٪ موارد مثبت آنتی بادی IgA، IgG (۲۴) گزارش گردید. در مطالعه Pawlowska در لهستان نیز شیوع کلامیدیا با روش PCR (۲۵٪/۲۵) بود (۲۵).

نتایج متفاوت فراوانی کلامیدیا، علاوه بر تفاوت شیوع

فراوانی و عوامل خطر در زنان باردار مبتلا به کلامیدیا تراکوماتیس

جدول ۱- شیوع عفونت کلامیدیا و عوامل خطر براساس IgG در زنان باردار مراجعه کننده به درمانگاه های مراقبت بارداری تهران، ۱۳۸۵-۸۷

متغیر	IgG (درصد- فراوانی)	
	p-value	منفی مثبت
سن بارداری		
سه ماهه دوم	.۲۹۹	۲۲٪/۳٪ ۶۴۰٪/۹۶٪
سه ماهه سوم		۱۰٪/۲٪ ۴۳۷٪/۹۷٪
تعداد بارداری		
یک بار	.۰۹۲	۱۰٪/۱٪ ۵۱۳٪/۹۸٪
۲ تا ۲ بار		۲۰٪/۴٪ ۴۶۶٪/۹۵٪
چهار و بیشتر		۲٪/۱٪ ۱۰۲٪/۹۸٪
زایمان قبلی		
ندارد	*۰.۰۱۹	۱۲٪/۱٪ ۶۳۱٪/۹۸٪
دارد		۲۰٪/۴٪ ۴۵۱٪/۹۵٪
سابقه سقط		
ندارد	*۰.۳۵۱	۲۳٪/۲٪ ۸۰۲٪/۹۷٪
دارد		۹٪/۲٪ ۲۲٪/۹۶٪
سابقه زایمان پیش از موعد		
ندارد	*۰.۶۴۰	۳۰٪/۲٪ ۱۰۳۵٪/۹۷٪
دارد		۲٪/۴٪ ۴۷٪/۹۵٪
سابقه عفونت لگنی		
ندارد	*۰.۶۳۵	۲۱٪/۲٪ ۱۰۶۱٪/۹۷٪
دارد		۱٪/۴٪ ۲۱٪/۹۵٪
سابقه حاملگی خارج از رحم		
ندارد	*۰.۷۳۰	۳۲٪/۲٪ ۱۰۷۸٪/۹۷٪
دارد		۰٪/۰٪ ۴٪/۱۰٪
عفونت ڈنیتال پیش از بارداری		
ندارد	*۰.۲۴۲	۲۰٪/۳٪ ۵۶۲٪/۹۶٪
دارد		۱۲٪/۲٪ ۵۱۹٪/۹۷٪

*

۲ نفر (۶٪) پس از زایمان به کوریو آمنیوتیت^۱ مبتلا شدند که این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود ($p = 0.027$)

زنان مبتلا به عفونت کلامیدیا ۴/۷ برابر (با فاصله اطمینان ۹۵٪/۱۰٪ تا ۷/۱ تا ۲/۱) بیشتر از زنان بدون این عفونت با کوریو آمنیوتیت روبرو می شوند. همچنین ۳ نفر (۰٪) از زنان بدون عفونت و یک نفر (۱٪) از مبتلایان در نتیجه زایمان دچار مرگ نوزاد شدند. زنان مبتلا به عفونت کلامیدیا ۱۱/۶ برابر (با فاصله اطمینان ۹۵٪/۰٪ تا ۷/۱ تا ۱۷٪) بیشتر از زنان بدون این

شده حاضر، شیوع کلامیدیا با متغیرهای دموگرافیک ارتباط نداشت (۱۷).

در ارتباط با پیامد بارداری، مطالعه حاضر نشان داد کوریوآمنیوتیت ۷/۴ برابر و مرگ نوزاد ۱۱/۶ برابر در زنان با عفونت قدیمی کلامیدیا (IgG مثبت) بیشتر از زنان بدون عفونت است.

در مطالعات Ostaszewska-Puchalska, Mikhova و Mitsui افزایش خطر زایمان زودرس در موارد عفونت کلامیدیا گزارش شد (۳۲-۳۴).

در مطالعه Blass افزایش خطر زایمان زودرس و پارگی کیسه آب در عفونت کلامیدیا مشاهده شد؛ اما ارتباطی با کم شدن وزن و مرگ نوزاد نداشت (۳۵). در مقاله مروری Pawlowsky, Mardh و Sheiner متعاقب عفونت کلامیدیا پیامدهایی چون سقط، عفونتهای داخل رحمی، مرگ جنین، زایمان زودرس، پارگی زودرس کیسه آب، آندومتریت و کوریوآمنیوتیت (۲۵,۳۶) و در مطالعه آن داران با عفونت کلامیدیا ۱۰ برابر بdest آمد. اگرچه در مطالعات پاتولوژیکی انجام شده روی جنین و نوزاد مادران آن داران به عفونت کلامیدیا شواهدی از علت این مرگ یافت نشده است (۳۹). توضیح این اختلافات در مرگ نوزادی را شاید بتوان به اثر درمان در کاهش این عفونت و پیامدهای آن دانست.

در مطالعات Djukić و Zhang عبور عفونت کلامیدیا تراکوماتیس و ایجاد عفونت داخل رحمی و مایع آمنیوتیک دیده می شود (۴۰, ۴۱).

علت تفاوت در نتایج مطالعات به نوع مطالعه انجام شده، حجم نمونه، روش بررسی عفونت کلامیدیا و پراکنده‌گی متفاوت این عفونت دارد. از محدودیت‌های این مطالعه می‌توان با توجه به وضعیت فرهنگی خاص جامعه

این عفونت در نقاط مختلف می‌تواند ناشی از تفاوت روش‌های تشخیصی بکار گرفته شده، حجم نمونه‌های مورد بررسی، زمینه‌های فرهنگی و مذهبی باشد.

در بررسی ارتباط آنتی بادی‌های IgG مثبت براساس متغیرهای دموگرافیک، نتایج این پژوهش نشان داد که هیچ یک از متغیرهای دموگرافیکی (سن، شغل، تحصیلات، وضعیت اقتصادی) ارتباطی با عفونت کلامیدیا نداشت.

همچنین در این مطالعه ارتباط عوامل خطر منجر به عفونت کلامیدیا نظیر (زایمان قبلی، سابقه سقط، عفونت لگنی، عفونت ناحیه تناسلی پیش از بارداری) مورد بررسی قرار گرفت و از بین این عوامل، فقط عامل زایمان قبلی با عفونت قدیمی کلامیدیا (IgG) در ارتباط بود و این یافته با استفاده از تحلیل رگرسیون لجستیک نیز تأیید شد و در زنان باردار با سابقه زایمان قبلی شانس ابتلا به عفونت کلامیدیایی بیشتر از سایر زنان بود.

در مطالعه مروری Kucinskeine در ارتباط با متغیرهای دموگرافیک در گروه‌های مورد بررسی، مهمترین عامل خطر سن بود (۲۶). در مطالعه Hiltunen-Back در فنلاند نیز عواملی چون جوان بودن، Cliffe در استرالیا، در مطالعه Sullivan در استرالیا و مطالعه Leszczynska-Gorzelak در لهستان عواملی نظیر سن کمتر از ۲۵ سال و مجرد بودن و داشتن چندین شریک جنسی (۲۷) و در مطالعه Rastogi داشتن چندین زایمان و تعداد بارداری بیشتر و در مطالعه Chen در چین سن کمتر از ۲۵ سال و درآمد کم ماهیانه (۳۰, ۱۶) با داشتن عفونت کلامیدیا در ارتباط بودند. در مطالعه چمنی تبریز عفونت کلامیدیا در زنان غیر باردار تهرانی با تحصیلات ابتدایی و شاغل شیوع بیشتری داشت (۳۱).

در مطالعه Kirke در انگلستان همانند پژوهش انجام

علامت بیماری تاکید بر اهمیت فوق العاده غربالگری آن نموده‌اند، از طرف دیگر با توجه به فراوانی ۲/۹ درصدی بر اساس IgG در مطالعه حاضر، به نظر می‌رسد انجام غربالگری در بیماران مراجعه‌کننده به مراکز فوق مقررین به صرفه و ضروری نیست. با توجه به آنکه مطالعه در بیمارستان‌های دولتی انجام شده است، مطالعات آینده در جمیعت‌های متفاوتی از زنان باردار مراجعه‌کننده به بخش‌های خصوصی توصیه می‌شود تا با توجه به نتایج و عوامل خطر، بتوان در مورد غربالگری روتین کلامیدیا در دوران بارداری و پیشگیری از پیامدهای احتمالی در جامعه زنان باردار ایرانی نظر قطعی داد.

تشکر و قدردانی

هزینه این پژوهه توسط معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تهران تأمین شده است. لازم است از کلیه همکارانی که در انجام این پژوهش همیاری و مساعدت نمودند صمیمانه سپاسگزاری شود.

ایرانی، به عدم بررسی عوامل خطرساز عفونت‌های جنسی (رفتارهای پرخطر جنسی) اشاره نمود. همچنین عوارض احتمالی ایجاد شده ممکن است ناشی از عفونت‌هایی نظیر استرپتوكوک B، گنوره آ، سیفلیس، هرپس، هپاتیت B و C باشد. لذا جهت بررسی عوارض ناشی از کلامیدیا در دوران بارداری مطالعات وسیعتر و در جوامع متفاوت زنان باردار ایرانی توصیه می‌شود. در این مطالعه تعیین آنتی‌بادی کلامیدیا تراکوماتیس (IgG) که به منظور بررسی فراآنی عفونت کلامیدیا در دوران بارداری انجام شد، روش نسبتاً ارزان، قابل اجرا با حساسیت و ویژگی مشابه دیگر روش‌های سرولوژیک است (۴۲، ۴۳) و استفاده از این روش به منظور غربالگری در جوامعی با شیوع کم کلامیدیا مقررین به صرفه می‌باشد (۴۴، ۴۵).

نتیجه‌گیری

با توجه به اینکه غربالگری زنان باردار از نظر کلامیدیا در شیوع ۱/۳٪ تا ۱۰٪ مقررین به صرفه است (۳۹) و از طرفی کلیه مطالعات انجام شده در زمینه این عفونت، براساس شیوع به دست آمده و کثرت موارد بدون

References

- Paavonen J, Eggert-Kruse W. Chlamydia trachomatis: impact on human reproduction. Hum Reprod Update. 1999;5(5):433-47.
- Centers for Disease Control and Prevention, Workowski KA, Berman SM. Sexually transmitted diseases treatment guidelines, 2006. MMWR Recomm Rep. 2006;55(RR-11):1-94.
- Gerbase AC, Rowley JT, Heymann DH, Berkley SF, Piot P. Global prevalence and incidence estimates of selected curable STDs. Sex Transm Infect. 1998;74 Suppl 1:S12-6.
- Centers for Disease Control and Prevention (CDC). Chlamydia screening among sexually active young female enrollees of health plans--United States, 2000-2007. MMWR Morb Mortal Wkly Rep. 2009;58(14):362-5.
- Chamani-Tabriz L, Tehrani MJ, Akhondi MM, Mosavi-Jarrahi A, Zeraati H, Ghasemi J, et al. Chlamydia trachomatis prevalence in Iranian women attending obstetrics and gynaecology clinics. Pak J Biol Sci. 2007;10(24):4490-4.
- Bakhtiari A, Firoozjahi A. Chlamydia trachomatis infection in women attending health centres in Babol: prevalence and risk factors. East Mediterr Health J. 2007;13(5):1124-31.
- Fallah F, Kazemi B, Goudarzi H, Badami N, Doostdar F, Ehteda A, et al. Detection of Chlamydia trachomatis from urine specimens by PCR in women with cervicitis. Iran J Public Health. 2005;34(2):20-6.
- Salari MH, Badami N. The rate of Chlamydia trachomatis, Mycoplasma hominis and Ureaplasma urealyticum in females with habitual abortion and its comparison with control group. Acta Med Iran. 2002;40(2):73-8.
- Zaeimi Yazdi J, Khorramizadeh MR, Badami N, Kazemi B, Aminharati F, Eftekhar Z, et al. Comparative

- assessment of Chlamydia trachomatis infection in Iranian women with cervicitis: A cross-sectional study. *Iran J Public Health.* 2006;35(2):69-75.
- 10- Low N, Bender N, Nartey L, Shang A, Stephenson JM. Effectiveness of chlamydia screening: systematic review. *Int J Epidemiol.* 2009;38(2):435-48.
  - 11- Jeddi Tehrani M. [Diagnosis methods of Clamydia trachomatis]. *J Reprod Infertil.* 1999;1(1):36-43. Persian.
  - 12- de la Torre E, Mulla MJ, Yu AG, Lee SJ, Kavathas PB, Abrahams VM. Chlamydia trachomatis infection modulates trophoblast cytokine/chemokine production. *J Immunol.* 2009;182(6):3735-45.
  - 13- Euroimmun AG. Infections during pregnancy: new decision support tools from the serological laboratory [Internet]. Lübeck: Euroimmun AG; 1987 Sept [updated 2009 April 16]. Available from: <http://www.euroimmun.com/index.php>.
  - 14- Chen MY, Fairley CK, De Guingand D, Hocking J, Tabrizi S, Wallace EM, et al. Screening pregnant women for chlamydia: what are the predictors of infection? *Sex Transm Infect.* 2009;85(1):31-5.
  - 15- Chamani Tabriz L, Jeddi Tehrani M, Zeraati H, Asgari S, Moini M, Rabbani H, et al. [Prevalence of Chlamydia trachomatis infection in women referred to obstetrics & gynecologic clinic in Tehran. *Iran J Infect Dis Trop Med.* 2008;13(41):45-50. Persian.
  - 16- Chen XS, Yin YP, Chen LP, Thuy NT, Zhang GY, Shi MQ, et al. Sexually transmitted infections among pregnant women attending an antenatal clinic in Fuzhou, China. *Sex Transm Dis.* 2006;33(5):296-301.
  - 17- Kirk E, Bora S, Van Calster B, Condous G, Van Huffel S, Timmerman D, et al. Chlamydia trachomatis infection in patients attending an Early Pregnancy Unit: prevalence, symptoms, pregnancy location and viability. *Acta Obstet Gynecol Scand.* 2008;87(6):601-7.
  - 18- Sullivan EA, Abel M, Tabrizi S, Garland SM, Grice A, Poumerol G, et al. Prevalence of sexually transmitted infections among antenatal women in Vanuatu, 1999-2000. *Sex Transm Dis.* 2003;30(4):362-6.
  - 19- Shankar M, Dutta R, Gkaras A, Tan B, Kadir RA, Economides D. Prevalence of Chlamydia trachomatis and bacterial vaginosis in women presenting to the early pregnancy unit. *J Obstet Gynaecol.* 2006;26(1):15-9.
  - 20- Shimano S, Nishikawa A, Sonoda T, Kudo R. Analysis of the prevalence of bacterial vaginosis and Chlamydia trachomatis infection in 6083 pregnant women at a hospital in Otaru, Japan. *J Obstet Gynaecol Res.* 2004;30(3):230-6.
  - 21- Geisler WM, James AB. Chlamydial and gonococcal infections in women seeking pregnancy testing at family-planning clinics. *Am J Obstet Gynecol.* 2008;198(5):502.
  - 22- Yasodhara P, Ramalakshmi BA, Naidu AN, Raman L. Prevalence of specific IGM due to toxoplasma, rubella, CMV and c.trachomatis infections during pregnancy. *Indian J Med Microbiol.* 2001;19(2):52-6.
  - 23- Sawhney MP, Batra RB. Chlamydia trachomatis seropositivity during pregnancy. *Indian J Dermatol Venereol Leprol.* 2003;69(6):394-5.
  - 24- Behroozi R, Badami N. [The prevalence of Chlamydia infection among pregnant women referred to prenatal clinics of Tehran University of Medical Sciences in the year 1994: a pilot study]. *J Mazandaran Med Sci.* 1999;9:26-31. Persian.
  - 25- Pawłowska A, Niemiec KT, Philipp E, El Midaoui A, Scholz A, Marianowska S, et al. Chlamydia trachomatis infection in pregnant women hospitalised in the Institute of Mother and Child in Warsaw, Poland. *Med Wieku Rozwoj.* 2005;9(1):21-6.
  - 26- Kucinskiene V, Sutaite I, Valiuveciene S, Milasauskiene Z, Domeika M. Prevalence and risk factors of genital Chlamydia trachomatis infection. *Medicina (Kaunas).* 2006;42(11):885-94.
  - 27- Hiltunen-Back E, Haikala O, Kautiainen H, Paavonen J, Reunala T. A nationwide sentinel clinic survey of Chlamydia trachomatis infection in Finland. *Sex Transm Dis.* 2001;28(5):252-8.
  - 28- Cliffe SJ, Tabrizi S, Sullivan EA. Chlamydia in the Pacific region, the silent epidemic. *Sex Transm Dis.* 2008;35(9):801-6.
  - 29- Leszczyńska-Gorzelak B, Darmochwał-Kolarz D, Borowiec-Blinowska A, Oleszczuk J. The prevalence of Chlamydia trachomatis infection in pregnant women. *Med Wieku Rozwoj.* 2005;9(1):27-35.
  - 30- Rastogi S, Das B, Mittal A. Serum IgM to Chlamydia trachomatis in pregnancy: its usefulness for screening. *Br J Biomed Sci.* 2002;59(1):30-4.
  - 31- Chamani Tabriz L, Jeddi Tehrani M, Mosavi-Jarrahi A, Zeraati H, Ghasemi J, Asgari S, et al. [The prevalence of Chlamydia trachomatis infection by molecular analysis of urine samples in women attending OB & GYN clinics in Tehran]. *J Reprod Infertil.* 2006;7(3):234-242. Persian.
  - 32- Mikhova M, Ivanov S, Nikolov A, Mitov I, Iordanov D, Uzunova V, et al. [Cervicovaginal infections during pregnancy as a risk factor for preterm delivery]. *Akush Ginekol (Sofia).* 2007;46(9):27-31. Bulgarian.
  - 33- Ostaszewska-Puchalska I, Wilkowska-Trojniel M, Zdrodowska-Stefanow B, Knapp P. Chlamydia trachomatis infections in women with adverse pregnancy outcome. *Med Wieku Rozwoj.* 2005;9(1):49-56.
  - 34- Mitsui M, Tsukahara Y. [STD and mother to child transmission]. *Nippon Rinsho.* 2009;67(1):177-84. Japanese.

- 35- Blas MM, Canchihuaman FA, Alva IE, Hawes SE. Pregnancy outcomes in women infected with Chlamydia trachomatis: a population-based cohort study in Washington State. *Sex Transm Infect.* 2007;83(4):314-8.
- 36- Mårdh PA. Influence of infection with Chlamydia trachomatis on pregnancy outcome, infant health and life-long sequelae in infected offspring. *Best Pract Res Clin Obstet Gynaecol.* 2002;16(6):847-64. Review.
- 37- Sheiner E, Katz M. Chlamydial infections in obstetrics and gynaecology in Israel. *Med Wieku Rozwoj.* 2005;9(1):37-42. Review.
- 38- Ryan GM Jr, Abdella TN, McNeeley SG, Baselski VS, Drummond DE. Chlamydia trachomatis infection in pregnancy and effect of treatment on outcome. *Am J Obstet Gynecol.* Am J Obstet Gynecol. 1990;162(1):34-9.
- 39- Martin DH, Koutsky L, Eschenbach DA, Daling JR, Alexander ER, Benedetti JK, et al. Prematurity and perinatal mortality in pregnancies complicated by maternal Chlamydia trachomatis infections. *JAMA.* 1982;247(11):1585-8.
- 40- Zhang C, Zhu D, Guo X. [A study on ways of intrauterine infection of chlamydia trachomatis]. Zhonghua Fu Chan Ke Za Zhi. 2002;37(3):149-51. Chinese.
- 41- Djukić S, Nedeljković M, Pervulov M, Ljubić A, Radunović N, Lazarević B. Intra-amniotic Chlamydia trachomatis infection. *Gynecol Obstet Invest.* 1996;42(2):109-12.
- 42- Bax CJ, Mutsaers JA, Jansen CL, Trimbos JB, Dörr PJ, Oostvogel PM. Comparison of serological assays for detection of Chlamydia trachomatis antibodies in different groups of obstetrical and gynecological patients. *Clin Diagn Lab Immunol.* 2003;10(1):174-6.
- 43- Morré SA, Munk C, Persson K, Krüger-Kjaer S, van Dijk R, Meijer CJ, et al. Comparison of three commercially available peptide-based immunoglobulin G (IgG) and IgA assays to microimmunofluorescence assay for detection of Chlamydia trachomatis antibodies. *J Clin Microbiol.* 2002;40(2):584-7.
- 44- Numazaki K. Serological tests for Chlamydia trachomatis infections. *Clin Microbiol Rev.* 1998;11(1):228-9.
- 45- Honey E, Augood C, Templeton A, Russell I, Paavonen J, Mårdh PA, et al. Cost effectiveness of screening for Chlamydia trachomatis: a review of published studies. *Sex Transm Infect.* 2002;78(6):406-12.